

byder og befaler man, paa Trods af Grundlovens bestemte Udtaleser, følgende: Saa vilde Titlen og Indledningen have været til Lovværdet af Indholdet, og saa naar Ministeren frigaar fra et bestemt Tidspunkt for Forelæggelsen deraf, men naar Ministeren om end med Uætte, paaheraaber sig Grundlovens § 25 som Udtalesesmotiv og Begrundelse, og da han derefter holder det for en foreløbig Lov af finantseelt Indhold, kan jeg ikke forstaa rettere fra Ministerens eget Standpunkt, end at jeg aldeles hans Forpligtelser til Forelæggelsen indunder Grundlovens § 48, der siger: "Strax som Seg kan derfor ikke forstaa Ministerens Begæring om denne Hjemme. I Fjor forelagde han Provisoriet strax i Oktober, og siden da Rigsdagen var udsat, og vi havde faaet et nyt Finantsprovisorium forelaadt, han derfor en Del Dage hen i Samlingen, og nu i Aar atter ligesaa Tidligere, ved vi at der er gaaet en endnu længere Tid. Det forekommer mig, at naar Ministeren vil paaheraabe sig § 25 for saadanne Udtalesers Udseende, maatte han ogsaa underkaste sig den, deraf følgende Forpligtelse, og paa Grund af deres finantsele Indhold forelaade dem strax som en Regel uden Indtægtslovsagt, og leve, ja naar duht inde i Abolutismen at vi godt kunne tale om aarlig, naar man da ikke, hvilket vilde være det største og vigtigste, at til det rene og klare Stats-konp, saa vi vare staaet for de Skrivsager, hvor vi forhandle finantsele Forslag, uagtet Forhandlingerne og Beslutningerne jo maaske Verdens Ting, have et betydde. Det var nu altsaa det Spørgsmaal til Regjeringen af hvilken Grund den naar den paaheraaber sig § 25, har en Lov, der skulde være en Slags Erlatning for Arets Finantslov, ikke underkaste sig Forpligtelsen, efter § 48 til at forelaade den strax. Hvad Folkethingets Stilling angaar, skal jeg ikke blande mig der. Jeg skal kun kortelig gentage min Udtalelse mod Lovforslagets videre Fremme, saaledes som jeg al i Fjor har haft Leilighed til udfæltig at fremsætte den. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Sjoberghans Amts, Ste Valgfreds, (Hofstein-Rederborg), der i Forhøleten ved det private Initiativ er en virkelig retlig Forkastelse, og at dette tidligere her i Folkethinget er ifet ved Lovemga erkjendes. Der er jeg altsaa enig, og jeg ved ogsaa at man kan nævne Maend ligesaa fra vor Friheds første Dage, hvis Navne stode under Sunngrundloven, der i detinget have hævdet den samme Opfattelse, og indtil den nyeste Tid har jo endogaa Stats-

retslærerne været enige om det Samme. Men nægtes kan det ikke at skøndt vi kunne sige at vi retslig have hævdet dette Instrument ud af Finantsministerens Haand, ved vor Forkastelse, have vi dog ikke faktisk gjort det. I den Regjeringen med Tilhold fra andre Mandigheder, hvilket ikke er saa underligt i disse reaktionære Tider, ikke anerkjender denne Forkastelses Betydning for sig. Da det nu foreligger saaledes, at ved en gentagen Forkastelse, og dette fortjente er ligesaa at begrave i det Mindste et Par Gange, naar det begynder at staa op igjen, har vi det ikke blot retslig forkastet i og for sig efter vor Overbevisning, men Forkastelsen faar faktisk Gyldighed for alle Faktorer, saamener jeg, at naar vi rigtig nok steds dette Aktstykke som det fortjente, burde vi stemme for det. Begravelse paanti. Jeg vil for Øvrigt ikke gaa i Rette med det høie Folkething om denne Sag. De Herrers Faktif her kan være et Led i deres øvrige Faktif og saglænge. De tro, at den kan fastholdes med nogen Myte, skal jeg ikke gaa videre ind derpaa, men jeg kan kun sige, at efter min Erfarning for hvad denne Faktif har udrettet, og min Opfattelse af dette Aktstykkets Indvirkningen Grundloven og Folkets Rettigheder, agter jeg nu, da jeg har Leilighed dertil, at vise min Opfattelse deraf, ved at stemme mod dette Forslags Obergang til 2den Behandling.

Thomsen: Jeg vil kun gjøre en lille kort supplerende Bemærkning, til hvad der nu blev udtalt med Henhyn til Spørgsmaalet om Tidspunktet for Regjeringens Forelæggelse af provisoriske Finantslove. Det jeg vil udtale, at det vistnok er Alle bekendt, at naar der i Fjor skete den Forandring, at den provisoriske Finantslov blev forelaadt strax, var det for at imødekomme et fra dette Thing derom fremsat Ønske. Det turde ogsaa være indbilsomt, naar man vil spørge Thingets ærede Medlemmer, at dette i Aar vilde være blevet betragtet som et ubestemt Skridt, og at det har været et almindeligt Ønske, at det skete paa den gamle Maade, hvorved der kunde staves for Finantslovens og Thingets Forhandlinger en modus vivendi, idet Thinget, naar Regjeringen først forelaade den provisoriske Finantslov, senere fik Leilighed til, at afhjælpe det private Lovforslag, hvilket som Alle bekendt, fra Regjeringens Side, ikke betragtes som en virkelig Skjelslagen af den virkelige provisoriske Finantslov, og at der altsaa stiftedes den af dem, ja af Alle, attraaede Maade for Thinget og Thingets Forhandlinger at leve paa.